CE AM VĂZUT LA ST. MORITZ

de LT. GH. EPURAN

O PÂRTIE «BETONATĂ» ŞI O CURSĂ DRAMATICĂ DE SLALOM DUSĂ INTR'O VITEZĂ DE 55 Km. LA ORĂ

FRANCEZII ŞI ELVEŢIENII AU FOST CEI MAI BUNI, FIINDCĂ AU FOST ŞI CEI MAI RUTINAŢI

IN VARTEJ AMEŢITOR de coborîre directă, zilele sărbătorii olimpice se succed cu regularitate. Le aştepţi pe cele ce vin cu nerăbdarea ce ţi-o dă inéditul, dar în fiecare seară le regreţi pe cele ce trec luând cu ele pe drumul amintirilor fapte şi spectacole cu care nu te vei mai întâlni curând.

Fiecare zi desemnează noui campioni. Dar mâine cine va învinge? Şi întrebarea şi-o pun cu toţii, hockeyiştii sau patinatorii, bobeuriî sau skiorii. Fiindcă peste deziluziile solemnităţii de deschidere sau ale comediei încoronării învingătorilor peste îmbierile de reclamă interesul sportiv e trezit de o probă sau alta. Şi mâine se dispută doar slalomul special, singura cursă de ski ce poate fi savurată dela început şi până la sfârşit, proba tehnicei, a îndemânării.

Dar, va avea el timp bun? De câteva zile n'a mai nins şi „soarele din St. Moritz", egal de strălucitor pe reclame ca şi pe cer, a început să nu mai fie pe placul organizatorilor, al căror program a fost răsturnat. Astfel, matchurile de hockey încep la ora 8 dim., patinajul se amână de pe o zi pe alta, iar cursele de bob se întrerup pentru a se realerga când ghiaţa se va întări.

Rezistă soarelui numai.

...BETONUL PARTIEI DE SLALOM

"BETONUL pârtiei de slalomul" Nu vrea să fie o figură de stil această expresie, după cum nu este o exagerare Ea vrea să vă dea doar o imagine exactă a pârtiei dela Suvretta, care eri a găzduit slalomul pentru combinata alpină, iar astăzi va fi teatrul unei şi mai acerbe lupte pentru titlul de campion olimpic de slalom.

Că acest "beton" n'are în fond ca element principal în compoziţie decât zăpada şi secundar apa, este drept, dar numele şi-l merită cu prisosinţă. Cum ar fi rezistat altfel această pârtie razelor soarelui şi sfâşierilor oţelurilor depe skiurile a 100 de concurenţi în duble coboriri?

Organizatorii au avut însă prudenţa şi priceperea amenajării. Cu câteva zile mai înainte, 200 din skiorii mobilizaţi din întreaga Elveţie în ajutorul comisiei olimpice de ski, au bătătorit palmă cu palmă pârtia dela Suvretta.

Furtunele cu apă i-au dat elementul de sudură pentru ca apoi, prin greblare suprafaţa ei să piardă luciul gheţii, luând aspectul zăpezii presate.

Desigur acest gen de pregătire a pârtiei a surprins, fiindcă, asemenea skiorilor noştri, majoritatea concurenţilor olimpici nu aveau un antrenament special pentru o pistă îngheţată. Din acest punct de vedere, au fost deci favorizaţi.

N'au mai fost în schimb favorizaţi al tragerii la sorţi, pârtia oferind, primului ca şi ultimului concurent, absolut aceleaşi condiţiuni.

După două sute de coborîri (fiecare concurent a efectuat două slalomuri) încă nu apăruseră făgaşele, carl, într'un concurs obişnuit la noi, apar după trei cerea a 10 concurenţi. Astfel, se poate spune că în desemnarea campionului olimpic de slalom elementul "şansă" nu a avut decât o contribuţie minoră, asupra căreia vom insista mai jos.

UN NOU SISTEM DE ARANJARE A PORŢILOR

ACEASTA a fost pârtia: nouă, dar bună. Ei i s'a mai adăugat un sistem de aranjare a porţilor deosebit de cel clasic întrebuinţat încă la noi.

Astfel, în locul grupelor de porţi puse la distanţe mai mici sau mai mari, grupe formate din 3—4 perechi de fanioane

aşezate în formă de "H" de "C" de "S", în locul "zeţosului" sau "firului de păr", panta olimpică de slalom era pârâtă pe o distanţă de 1000 m. — diferenţă de nivel de 220 m. — cu un număr de 45 porţi ce permiteau concurentului să realizeze o viteză de 55 km. pe oră de-a-lungul unui traect sinuos continuu.

S'a adoptat deci un dispozitiv de viteză; distanţele între porţi variind între 10 şi 20 m. E drept că ici-colo au existat porţi apropiate. Niciodată însă mai mult de două; iar acestea puteau fi trecute dintr'o singură ocolire; numai una dintre ele fiind verticală.

Fantezia a luat deci locul schemei clasice; prin sporirea vitezei Slalomul câştigând în spectaculozitate; dar devenind în acelaş timp; justificat; o probă de sine stătătoare. Titlul de campion olimpic de slalom; acordat pentru prima oară anul acesta. s'a dovedit de altfel a fi mult dorit; concurenţii aruncându-se în luptă cu toată dărzenia şi făcând uz de toate cunoştinţele şi posibilităţile lor.

„WATERLOO-UL SLALOMULUI FRANCEZ"

EXPRESIA aparţine unui confrate parizian şi oglindeşte exact desfăşurarea dramatică a cursei de SLALOM SPECIAL. Intr'adevăr, toate pronosticurile indicau câştigător pe JAMES COUTTET, după magnifica victorie din slalomul combinaţiei alpine

OREILLER, prudent, dar totuşi al V-lea în acelaş slalom, care îi va aduce a doua medalie de aur, era şi el periculos

Şi într'adevăr într'o oarecare măsură prima coborâre confimă aşteptările. Italianul SILVIO ALVERA realizează cel mai bun timp: 67"4. dar numai la 1/10 se află COUTTET la 3/10 REINALTER, iar la 6/10 OREILLER

Cine va învinge?

ALVERA porneşte tare în a doua coborâre şi realizează 65"8. E, deci, primul. Nu pentru mult timp, căci Oreiller furtunos, când pe un picior când pe celălalt, se strecoară printre cele 45 de porţi cu o secundă mai grăbit 64"8 îi aduce lui primul loc

Dar vine "maestrul". Cu o siguranţă uimitoare, în ondulaţiuni feline. COUTTET coboară vertiginos La jumătatea pantei este deja câştigător, cele 63" 3 anunţate de megafon confirmând doar impresia generală, a celei mai iuti coborîri.

Elevul — OREILLER — îşi îmbrăţişează profesorul învingător

Dar l-aţi uitat pe REINALTER? El nu se vrea însă uitat El vrea doar să confirme că nu mai este skiorul neregulat de anul trecut, că victoria în a doua manşe a slalomului dela combinată n'a fost un accident.

Pentru aceasta se avântă cu un curaj nebun. Uită pericolul derapării şi atacă decis cu viteză crescândă

Să nu cadă... să nu scape o poartă... Dar el, după ezitarea unei dezechilibrări, este şi mai grăbit reuşind să realizeze ceeace nici cel mai optimist spectator elveţian nu îndrăsnea să gândească: 62"6 şi, în dar tării sale, o medalie de aur

Reinalter a devenit astfel marea surpriză a Jocurilor olimpice Dar, se poate spune că n'a meritat victoria, pe care francezii o credeau totală a lor? Hotărât, nu!

E drept că a mizat totul pe o carte. Dar, avea oare altceva de făcut? Dacă sorţii l-ar fi desemnat pe COUTTET să coboare după elveţian n'ar fi făcut oare şi el acelaş lucru?

Căci rezerve pentru cele 5/10 de secundă cu care a fost învins avea desigur şi el. La vrut însă "Fortuna" şi ca prezentă în prima cursă olimpică de slalom special

ŞI-ACUM DESPRE EI

A ADUNAT slalomul olimpic la startul său pe cei mai buni skiori ai lumii, dar n'a consacrat decât pe puţini, fiindcă unii erau deja vedete (COUTET, MOLITER), iar alţii n'au reuşit să se strecoare în fruntea clasamentului. In general, se poate spune că a învins rutina. Aceasta este explicaţia pentru lipsa austriecilor printre primii clasaţi, căci el, deşi foarte buni tehnicieni, n'au putut să-şi arate toate posibilităţile pe o pârtie îngheţată. Italienii, şi ei buni, nu şi-au putut învinge... temperamentul şi n'au găsit calmul necesar unei victorii în slalom. Nordicii au avut şi din punct de vedere tehnic deficienţe, întrebuinţând încă cristiene'e sărite dovedite ca piedică a vitezei

Şi atunci, au rămas în lupta victoriei francezii şi elveţienii, iar dacă JEAN BLANC şi BAUMA nu aveau ghinionul accidentelor care i-au imobilizat în ghipsuri, dominaţia lor la această probă a tehnicei era şi mai evidentă.

Oricum, ei — francezii şi elveţienii — au demonstrat că pentru a fi un bun slalomist trebue să fii:

a) UN FOARTE BUN TEHNICIAN;
b) UN CLARVĂZĂTOR;
c) CALM, DAR TOTUŞI CU REFLEXE şi
d) RUTINAT — MAI ALES RUTINAT

Iar rutina nu o poate aduce decât anii. OREILLER cu cei 21 ai lui fiind o excepţie dată de un talent deosebit, COUTTET, REINALTER, ALVERA şi ceilalţi fiind trecuţi de prima tinereţe.

INVENTATOR, CONSTRUCTOR ŞI MEMBRU AL REZISTENŢEI JUGOSLAVE

ING. BLOUDEC a dat Jugoslaviei şi lumii luptători contra fascismului şi trambulina «mamut» dela Planitza

— Exclusivitate pentru «Sportul Popular» —

INTERESUL stârnit de publicarea ştirii despre posibilitatea sborurilor cu skiul la peste 150 m., a fost considerabil. Am fost întrebaţi de menumăraţi sportivi, amănuntele acestui proect şi asupra posibilităţii de a se ajunge la saltarile cu skiul la cifra aminitită. Tuturor acestora le răspundem, că viitor foarte apropiat aceasta va de vem un fapt împlinit, totul depinzând construcţiei pe care ing. BLOUDEC o are ca proect imediat în programul său de lucru.

DAR DE FAPT CINE ESTE ING. BLOUDEC? Răspunsul — sau mai bi ne zis biografia acestui mare constructor sportiv — mi-l dă corespondentul nostru permanent la Belgrad, d ALEXANDER KONSTANTINOVICI.

*

ING. BLOUDEC reprezintă ca polisportiv, inventator şi constructor una din cele mai valoroase personalităţi din lumea sportivă jugoslavă şi mondială

Prima sa manifestare sportivă a avut loc la Ljubljana unde a venit ca să urmeze liceul. Găsind câteva mingi de football, a înfiinţat echipa de football a liceului. Aceasta era prima formaţie de football din Slovenia şi evenimentul avea loc în 1907 Studiile universitare şi le-a făcut la Praga la universitatea politehnică Intoarcerea plecării sale în străinătate a înfiinţat asociaţia „Hermes" din care a luat fiinţă mai târziu „Iliria". Pasiunea sa era însă aviaţia şi ca tânăr student a construit primul avion din Cehoslovacia fiind printre primii constructori de pe continent Numele său a străbătut graniţele şi în curând începe să primească oferte din diverse părţi. Ofertele sunt însă toate respinse Târziu a plecat pentru perfecţionare la München şi Leipzig unde constructorul MESSERSCHMIDT i-a fost elev şi apoi desenator.

*

DE RETINUT CĂ ING. BLOUDEC a primit în trecutul nu prea depărtat o invitaţie din Anglia, dela faimosul RUDOLF HESS (fugar — chinurile — din Germania) care îl invita în insula de peste canalul Mâncii, în numele guvernului englez!!! (N.N. De unde se poate vedea că în timpul recentului război guvernele englez şi german se aflau într'o perfectă stare de... colaborare prin anumiţi membri ai lor).

ING. BLOUDEC păstrează scrisoarea lui HESS, care dovedeşte clar sprijinul pe care reacţiunea engleză îl dădea în chiar timpul războiului prietenilor lor naziştî.

După primul război mondial, BLOUDEC a organizat la Ljubliana un atelier pentru repararea auto-

mobilelor capturate în război. Din acel moment BLOUDEC şi-a consacrat cunoştinţele sale numai pentru sport.

*

CA INVENTATOR STANCO BLOUDEC este bine cunoscut în Europa Invenţia sa asupra sincronizării tragerii cu mitraliera şi tunul în raport cu mişcarea elicei au fost aplicate la avioanele de război. Cu banii rezultaţi dintr'o altă invenţie — a plombelor pentru vagoanele de cale ferată — BLOUDEC construieşte obiecte de sport pentru asociaţia Ilirîa al cărei preşedinte a devenit precum şi marea trambulină dela Planitza

Pentru a contura caracterul său cinstit, trebue să amintim că BLOUDEC a desfiinţat secţia de football a Ilirîei tocmai în perioada de înflorire a footbalului profesionist.

In calitate de constructor el a creat nenumărate stadioane bazine trambuline şi cabane desăvârşite El însuşi a practicat aproape toate sporturile jucând football, făcând tenis atletism înot. ski, alpinism şi patinaj. Câţiva ani dearândul a fost campion naţional de patinaj artistic

*

CEA MAI MARE OPERĂ a lui rămâne fără îndoială marea trambulină de sărituri dela Planitza. Mulţi au încercat să o copieze: norvegienii la Fîisimgen, Telmerken şi Drameu, iar italienii la Sestriez. Toţi s'au izbit de un total insucces. Din această cauză, Federaţia internaţională de ski, a încercat să boicoteze această realizare. Totuşi, invitat fiind să aducă îmbunătăţiri trambulinei olimpice dela St. Moritz, el a reuşit să facă un lucru bun, toţi participanţii fiind mulţumiţi. Canadienii l-au invitat deasemeni, pentru a construi o trambulină de 80 m. BLOUDEC a respins invitaţia, însă le-a trimis planuri pentru o lucrare de acest gen.

*

DAR BLOUDEC a fost unul dintre membrii cei mai activi ai rezistenţei jugoslave împotriva cotropitorilor naziştî. El a propus ca în timpul războiului sportivii jugoslavi să nu ia parte la nicio manifestare organizată pe teritoriul ocupat. Ca membru activ al Frontului de eliberare el a avut misiunea de a organiza întreţul sportiv jugoslav. BLOUDEC şi-a dus la bun sfârşit misiunea multi sportivi trecând în rândurile partizanilor pregătiţi şi trimişi de el în timpul ocupaţiei chiar se ocupa cu experimentarea unui nou sistem de armă fără detonaţie armă care a servit la lichidarea „personalităţilor" fasciste.

Imediat după eliberare deşi slăbit şi ruinat în urma detenţiunilor grele suferite în lagăre şi închisori Bloudec a început să repare calea ferată distrusă şi pădurile dărâmate

BLOUDEC a fost ales primul preşedinte al Federaţiei de cultură fizică a Sloveniei. Astăzi este membru de onoare al Comitetului Central de Cultură Fizică a Jugoslaviei

ACEASTA ESTE viaţa inginerului Bloudec, despre care am amintit într'unul din numerele noastre trecute Despre gigantica sa realizare, trambulina „mamut" dela Planitza, despre evoluţia săriturilor cu skiul în Iugoslavia şi despre evoluţia recordului mondial al specialităţii vom vorbi într'un număr viitor al ziarului.

DA, DA, PE CUVÂNT DE ONOARE REGRET CĂ NU AM ASISTAT LA J. O.

de dr. d. CLEMENT BACIU

Pe cuvânt de onoare, regret din tot sufletul, că nu am fost la Saint Moritz să asist la J. O. Aveam atâtea de văzut şi de învăţat..

Dar, să nu mă înţelegeţi greşit. Nu m'ar fi interesat poate prea mult, nici stilul lui Henry Oreiller, nici figurile libere ale Barbarei Ann Scott, nici viteza şi shooturile hockey-iştilor canadieni. Ci cu totul altceva.. şi anume.:: ACCIDENTELE

Zâmbiţi? Treaba d-voastră! Dacă veţi avea răbdarea să citiţi cele ce urmează, vă asigur că-mi veţi da dreptate

Seria accidentelor a început cu mult înainte de începerea jocurilor. Aşa cum a anunţat Sportpress: „Cel mai bun coborîtor austriac Toni Seelos a suferit o fractură la St. Anton, cel mai bun săritor american Fredhe'm, a suferit şi el un accident serios la Davos, iar austriacul Christian şi-a fracturat osul calcaneu".

Eram deabea în ajunul datei de 15 Ianuarie..

*

Primim scrisoare dela d. arh. Gh. Lichiardopol. In echipa noastră de skiori, doi accidentaţi: Guchi Suchianu şi Petcu. Vă mai amintiţi?

„Accidentul lui Suchianu a fost stupid. S'a petrecut aproape pe plat şi la viteză mică, în apropiere de staţia de mijloc a funicularului de pe partea de sus a Dorftall-ului. Incerca probabil să depăşească un grup de skiori, a intrat în zăpada mare, i s'a agăţat un skiu şi s'a răsucit, fracturându-şi gleznа. Se află în tratament: bandaje, aplicaţii de argilă, pentru ca să i se poată desumfla gleznа şi pune în ghips".

„Accidentul lui Petcu s'a întâmplat în condiţiuni aproape identice, pe Parsenn Derby, aproape de Kublis, provocându-i o entorsă fără gravitate, la genunchiul stâng".

*

Şi farăşi Sportpress: „Pe pârtiile unde se antrenează concurenţii la J. O. continuă să se înregistreze accidente. Astfel, campionul austriac Edy Mahl, unul din favoriţii probei de coborîre, se află în tratament la Innsbruck, în urma unei răni la genunchi. Compatrioata sa patinatoarea Erna Pawlick, a doua clasată la camp. Europei şi-a fracturat piciorul, iar miss Karol Kennedyi, în vârstă de 15 ani, din echipa americană de patinaj artistic, s'a rănit serios la umăr".

*

Agenţia Rador, nu se lasă nici ea mai prejos: „Jean Blanc, unul dintre cei mai buni skyori ai Franţei, considerat ca un posibil câştigător al medaliei de aur în J. O. de iarnă, şi-a rupt un picior, cu prilejul unui antrenament".

Desigur însă că hockey-ul nu ar fi tea să nu contribue şi el, măcar cu puţin, la completarea listei. In matchul pre-olimpic dela Davos dintre Suedia şi

OREILLER (Franţa)

H. C. Davos, terminat în favoarea primilor cu 5-3, au fost grav răniţi scedezii Landeljus şi Johanson.

*

Şi, când a început turneul campionatului, disputele au fost uneori îngrozitor de dure. Cea mai dură întâlnire pare să fi fost aceea dintre Canada şi Suedia care a degenerat într'o adevărată luptă de catch. Ambele formaţiuni, au terminat matchul în câte 3 oament. La sfârşit, canadianul Hoeder, grav rănit, a fost transportat la spital.

*

Cu o zi înainte de cursa de coborîre, Dumitru Sulică, cel mai bun om al nostru, pleacă în ultima coborîre de antrenament. Povesteşte Sulică:

„Mergeam lejer, dar rapid aşa cum învăţasem dela Robbi, îmi plăcea zăpada şi vântul care-mi cânta pe la urechi.. Am intrat într'o pădure şi aici a fost ghinionul meu cel mare. Pe la jumătate un hop... L'am presat cu arenţie, dar el năstruşnic, m'a aruncat cam vreo 25 de metri. La aterizare am venit pe plat, mi s'a înfundat însă skiul stâng. Am simţit o durere grea.. Robbi a venit din urmă şi mi-a ajutat să merg până la doctor, mai mult pe un ski. Acolo, un verdict sever: fisura metatarsului".

„Inainte de concurs, mi s'a făcut o injecţie cu novocaină şi am fost gata să plec în cursă. Când am intrat în coborîrea propriu-zisă, chiar dela primul hop, am simţit durerea la os. Am scrâşnit din dinţi şi am mers mai departe, cât am putut de tare. Piciorul mă durea din ce în ce mai mult, însă ambiţia mea era din ce în ce mai mare. In ochi nu vedeam decât sosirea şi un timp bun. Uitam de durere şi nici nu mi-am dat seama că mergeam aproape numai pe piciorul drept. Am zărit startul ca prin sită şi în viteza aceea nebună, nu mai ştiam nimic. Aplauzele dela sosire m'au mai desmeticit".

Aşa a concurat Sulică la J.O. cu o fisură de metatars.

De altfel, organizatorii J. O. aşteptau să se înregistreze numeroase accidente. Ei au înfiinţat, de aceea, o societate de asigurare, cu o cotă de contribuţie de 35 de franci pe lună de persoană, în schimbul îngrijirilor în caz de accidente. La această societate şi echipierii noştri au fost asiguraţi.

Plăteai deci, 35 franci pe lună şi puteai să-ţi fracturezi liniştit picioarele.

Curios însă, în proba olimpică de coborâre, deşi au pornit 120 de concurenţi, pe o pârtie care pentru schiorii de acum cincisprezece ani, ar fi însemnat o adevărată sinucidere, nu s'a înregistrat nici-un accident grav. Nu au păţit nimic, nici chiar italienii Zeno Colo şi Lacadelli, care pornind nebuneşte şi bazându-se numai pe curaj, au fost aruncaţi din pârtie şi nevoiţi să abandoneze.

Personalul sanitar, împrăştiat în tot lungul pârtiei nu a avut ce face. După concurs, doctorii şi ajutoarele lor şi-au organizat, de aceea, un concurs al lor, bineînţeles pe o pantă ceva mai mică. Fiindcă vă daţi şi d-voastră seama, dacă s'ar fi accidentat, nu ar mai fi avut cine să-i îngrijească.

*

Entorse.. Luxaţii.. Fracturi Răniri grave.. Concurs între personalul sanitar al reuniunii...

Da, da, pe cuvânt de onoare, regret din tot sufletul că nu am fost la Saint-Moritz, să asist la J. O.

(Nota redacţiei: prietenul şi colaboratorul nostru Clement Baciu regretă de a nu fi fost la St. Moritz, dar nu spune decât. Noi însă vom da explicaţia. Clement Baciu este doctorand în medicine după cum vedeţi).

CONFERINŢE TURISTICE

MAINE după amiază, începând dela orele 18, în sala de festivităţi a Uniunii Naţionale a Studenţilor din România, din Calea Plevnei 61 d. RAUL CALINESCU va conferenţia despre „TURISMUL UNIVERSITAR". Conferinţa va fi urmată de proecţiuni d'apozitive şi filme. Intrarea liberă. Aceasta e a doua conferinţă turistică dintr'un lung ciclu care va fi organizat de Comisia Centrală Sportivă Universitară pentru studenţi.

*

DUMINECA 7 Martie a. c. orele 11 a. m. în amfiteatrul secţiei de Geografie, Bd. Brătianu 1 et 3, va vorbi în cadrul ciclului de conferinţe organizate de Cercul Turistic Universitar „Plaiuri Româneşti", d. av. Ovidiu Maniţiu despre: „Accidente de iarnă în Bucegi". Conferinţa va fi urmată de proecţii. Intrarea liberă.

COLŢUL TEHNIC

Pistol precizie 50 metri

IN JOCURILE OLIMPICE, tirul este reprezentat prin trei probe: pistol-viteză, pistol-precizie şi armă liberă poziţia culcat. Pentru acest motiv, pistolul precizie mai poartă numele şi de pistol olimpic.

Din punct de vedere al construcţiei, pistoalele pentru această probă sunt de o fabricaţie specială, atât cât priveşte oţelul, cât şi patul de lemn.

Există trei poziţii de tragere mai principale, cu pistolul olimpic:

1. Stilul elveţian, în care braţul trăgător este puţin îndoit formând un unghiu obtuz;

2. Stilul german, în care braţul trăgător este perfect întins pe linia umerilor, iar corpul aplecat spre umărul opus braţului trăgător;

3. Stilul suedez se deosebeşte de cel german numai prin poziţia corpului care nu mai este înclinat spre spate, ci vertical.

In toate aceste trei stiluri, picioarele iau poziţia unui foarfece deschis, la un unghiu convenabil trăgătorului.

In ceeace priveşte declanşarea focului, care este de o importanţă capitală, trebue să se facă printr'o apăsare în mod progresiv asupra trăgaciului şi nu brusc, astfel că trăgătorul să nu ştie când pleacă focul. Acest principiu este unanim recunoscut de specialişti, şi a dat rezultate pozitive.

Cel mai bun dintre stiluri este cel suedez, pe care îl practică Argentinienii — actuali campioni mondiali —, Suedezii, Ungurii. Finlandezii, etc.

In încheere menţionăm recordul mondial la această probă, deţinut de Torsten Ullman (Suedia) 559/600, cu o medie de 93 la sută şi recordul maghiar deţinut de Ambrus Balogh: 561/ cu o medie de 93,5 la sută.

Iosif D. Sârbu

Despre ritm

Deopotrivă problemă de biologie, psihologie şi estetică, ritmul este esenţa mişcării, aşa cum aceasta este esenţa vieţii

Din haos lumea s'a născut în ritm, ritmul cosmogonic al universului întreg: natură şi om. Rotaţia pământului, anotimpurile, ziua şi noaptea, fluxul şi refluxul, toate se'mplinesc în ritm. Aşa cum ritmice sunt în om bătăile inimii, respiraţia, mersul.

Pretutindeni, în joc, în dans, în muncă, ritmul e prezent. El este măsura, el potenţează forţele vitale de sens şi armonie mişcării Prin ritm, sufletul şi trupul devin una, aspiraţie spre desăvârşit Ritm Legi ritmice. Cicluri ritmice. Totul e spaţiu şi timp şi totul este armonie şi ritm. Ritm, euritmie, ritmică. Domenii noi, probleme noi

Şi ritm în sport.

Dela sprint la crawl, dela săritura de pe trambulină la săritura peste cal. Ritm clasic de trei, în voley, în hand—ball, la triplu, la garduri (110) Fără el, mişcarea n'are miez, e stângace şi inutilă.

O bună tehnică adaptează ritmul probei, ritmului personal al sportivului. Un bun ritm, o bună tehnică şi puţină personalitate şi iată stilul Totul e problemă de coordonare şi expresie. Şi acestea, iniţial, numai ritmul le poate da.

Se spune, ritm respirator, ritm cardiac într'adevăr toate secretele performanţei stau aici, în armonia dintre ele, în forţa lor. Ritm respirator la înot, la urcuş pe munte, la gimnastică, ritm cardiac în box, în mars, în alergare

Prin ritm economisim forţe, prin ritm ajutăm obişnuinţa şi memoria, creînd automatismele şi reflexele Aruncările au şi ele ritm.

La vechii Greci aruncarea suliţei şi discului se făcea în sunetul flautului şi problema muzicii în antrenament şi concurs nu invită numai la surâsuri, ci şi la reflecţii

Chiar săriturile aparent discontinui sau frânte, au un ciclu ritmic: elan — săritură — cădere (înălţime sau prăjină, trambulină înot sau ski)

Ritmul este atotstăpânitor peste mişcare, în timp şi în spaţiu Ca şi în poezie, în muzică şi'n dans, ritmul guvernează sportul şi-i dă armonie, frumuseţe, desăvârşire.

Virgil Ludu

MARI COMPETIŢII POLISPORTIVE ORGANIZATE DE U. T. M.

LA 14 MARTIE, Uniunea Tineretului Muncitoresc, prin secţia centrală sportivă, pregăteşte în întreaga ţară manifestaţii sportive de mare amploare.

Incepând dela această dată, acţiunile sportive ale tuturor asociaţiilor UTM vor fi legate de opera de reconstrucţie ce trebue să fie preocuparea de căpetenie a tuturor.

Dealtfel, în dimineaţa zilei de 14 Martie, toate secţiile sportive judeţene, cât şi asociaţiile, vor forma brigăzi de reconstrucţie, şi vor ieşi pe teren, urmând ca apoi să aibă loc diferite concursuri cu caracter polisportiv.

Pentru o cât mai bună reuşită a concursurilor cât şi a muncii voluntare de reconstrucţie, au fost trimise instrucţiuni precise tuturor judeţenelor UTM.